

**Statsrådets skrivelse till riksdagen med anledning av
kommissionens förslag till rådets förordning om finansie-
ring av den gemensamma jordbrukspolitiken (finansie-
ringsförordning för GJP)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen
översänds härmed till riksdagen förslaget
från Europeiska gemenskapernas kommis-
sion av den 14 juli 2004 till rådets förordning

om finansiering av den gemensamma jord-
brukspolitiken samt en promemoria om för-
slaget.

Helsingfors den 14 oktober 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Äldre regeringssekreterare Kari Valonen

FÖRSLAG TILL RÅDETS FÖRORDNING OM FINANSIERING AV DEN GEMENSAMMA JORDBRUKSPOLITIKEN

(KOM (2004) 489 slutlig)

EU/2004/1323

1. Sammanfattning

Den 14 juli 2004 godkände Europeiska gemenskapernas kommission på grundval av artikel 37 i EG-fördraget ett förslag till rådets förordning om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken. Genom förslaget upprättas en enhetlig rättslig ram för finansieringen av åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och politiken för landsbygdsutveckling under finansieringsperioden 2007–2013. Den föreslagna förordningen avses ersätta rådets förordning (EG) nr 1258/1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken och rådets förordning (EG) nr 2040/2000 om budgetdisciplin.

Två fonder inrättas genom förordningen: Europeiska garantifonden för jordbruket (engelsk förkortning: EAGF, nedan kallad "garantifonden") och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (engelsk förkortning: EAFRD, nedan kallad "fonden för landsbygdsutveckling"). Av dessa avses garantifonden finansiera åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och fonden för landsbygdsutveckling åtgärderna inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling. Förordningen innehåller bestämmelser om vilken typ av åtgärder fonderna får finansiera. Strävan har varit att bestämmelserna om de olika fonderna skall ligga så nära varandra som möjligt. Skillnaderna mellan åtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitiken och politiken för landsbygdsutveckling har emellertid lett till att bestämmelserna i viss mån skiljer sig från varandra. Det finns en separat fond för åtgärder inom fiskeripolitiken.

Garantifonden (EAGF)

Europeiska garantifonden för jordbruket skall finansiera kostnaderna för den gemensamma jordbrukspolitiken.

Motsvarande bestämmelser för den pågående finansieringsperioden (2000–2006) ingår i rådets förordning (EG) nr 1258/1999.

Fonden för landsbygdsutveckling (EAFRD)

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling skall finansiera utgifterna för de program för landsbygdsutveckling som godkänns med stöd av rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling (KOM (2004) 490 slutlig).

Under den innevarande finansieringsperioden (2000–2006) finansieras motsvarande utgifter för landsbygdsutveckling genom utvecklingssektionen och garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ). Förfarandena avseende sektionerna bygger i fråga om finansieringen på rådets förordningar (EG) nr 1260/1999 och 1258/1999.

Huvudparten av förfarandena för finansiering genom fonden för landsbygdsutveckling påminner om strukturfonds förfarandena för den pågående finansieringsperioden 2000–2006 (rådets förordning (EG) nr 1260/1999 och bestämmelser som antagits med stöd av den) och den kommande finansieringsperioden 2007–2013 (Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (KOM (2004) 492 slutlig), nedan kallat förslaget till allmän förordning om strukturfonderna).

2. Det centrala innehållet i kommissionens förslag

2.1. Åtgärder som skall finansieras

Garantifonden skall finansiera följande utgifter inom den gemensamma jordbrukspolitiken:

- Bidrag vid export av jordbruksprodukter till tredje land.
- Interventionsåtgärder.
- Direktstöden till jordbrukarna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- Informationsåtgärder och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden och i tredje land.

Dessutom skall garantifonden i central förvaltning finansiera följande:

- Veterinära åtgärder och växtskyddsåtgärder (bl.a. veterinära kontrollåtgärder och kostnaderna för bekämpning av djursjukdomar).
- Säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter som vidtas direkt av kommissionen eller genom internationella organisationer.
- Åtgärder för bevarande och nyttjande av genetiska resurser.
- Upprätthållande av informationstekniska redovisningssystem för jordbruket.
- Kostnader för system för jordbruksundersökningar.

Fonden för landsbygdsutveckling skall finansiera utgifterna för de program för landsbygdsutveckling som godkänns med stöd av rådets förordning om stöd till landsbygdsutveckling (Förslag till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, KOM (2004) 490 slutlig, nedan kallat förslaget till förordning om landsbygdsutveckling).

2.2. Budgetdisciplin

Förordningen innehåller regler om budgetdisciplin, dvs. regler vars syfte är att sörja för att utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken inte överstiger det fastslagna taket enligt finansieringsramen. Enligt förordningen får jordbruksutgifterna inte överstiga garantifondens nettoanslag under budgetgenomförandet. Med detta avses garantifondens maximibelopp enligt finansieringsramen minus det anslag som genom modulering överförs för landsbygdsutveckling. Enligt kommissionens förslag måste alla rättsakter som kommissionen föreslår och rådet antar vara förenliga med nettoanslaget.

Förordningen innehåller följande alternativ för tillämpning av förfarandet för budgetdi-

sciplin:

- Kommissionen skall för rådet och Europaparlamentet samtidigt med det preliminära budgetförslaget för ett år lägga fram sina prognoser för det kommande året. Om det skulle visa sig att nettoanslaget för garantifonden riskerar att överskridas, skall kommissionen föreslå rådet de åtgärder som behövs för att anslaget inte skall överskridas.

- Vid varje tillfälle i övrigt under budgetåret som kommissionen bedömer att det finns en risk för att garantifondens nettoanslag kan komma att överskridas, och den inte har möjlighet att vidta tillräckliga åtgärder för att rätta till situationen inom ramen för sina förvaltningsbefogenheter, skall den föreslå rådet att vidta andra åtgärder för att se till att anslaget inte kommer att överskridas. Rådet skall fatta beslut om dylika åtgärder inom två månader efter att ha mottagit kommissionens förslag.

- Om rådet den 30 juni ett visst år inte har fastställt de justeringar av direktstöd som avses i artikel 11.1 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 i syfte att inte överskrida garantifondens nettoanslag skall kommissionen fastställa dessa justeringar enligt förfarandet med en rådgivande kommitté och omedelbart underrätta rådet om detta.

2.3. Allmänna bestämmelser

Bestämmelserna om godkännande av utbetalande organ (ackreditering av utbetalningsställen) och attestering av räkenskaperna är snarlika de gällande bestämmelserna. Finansieringen från båda fonderna förvaltas genom ett utbetalande organ som medlemsstaten godkänner. Organet godkänner, betalar ut och bokför stödet till mottagarna samt tar emot gemenskapens stödandel.

Dessutom attesterar det utbetalande organet de utgiftsdeklarationer i anknytning till ansökningar om utbetalning som bygger på det utbetalande organets utgifter för genomförande av den gemensamma jordbrukspolitiken (finansiering genom garantifonden) och av program för landsbygdsutveckling (finansiering genom fonden för landsbygdsutveckling). Medlemsstaten ansvarar för uppskattning av finansieringsbehoven och avslut av de utbetalande organens årsredovisning.

Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om de bestämmelser och åtgärder som införs i syfte att skapa ett effektivt förvaltnings- och kontrollsystem. Detta system skall årligen attesteras av det attesterande organ (certifieringsorgan) som medlemsstaten utsett. Samma organ attesterar också det utbetalande organets årsredovisningar. De utbetalande organen skall förvara de handlingar som gäller utbetalningarna samt de administrativa och fysiska kontrollerna.

Gemenskapsfinansieringen får användas endast för de utgifter som betalas genom godkända utbetalande organ. Utbetalningar på grundval av förordningen och den offentliga finansieringsandelen av program för landsbygdsutveckling skall betalas till stödmottagarna oavkortat, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen.

Den nya förordningen innebär att det utbetalande organet och det attesterande organet får fler uppgifter eftersom det utbetalande organet börjar administrera två fonder. En nyhet är att den ansvarige vid det utbetalande organet skall foga en revisionsförklaring till organets årsredovisning.

Det attesterande organet och den kontrollmyndighet som avses i förslaget till allmän förordning om strukturfonderna ser nu ut att få snarlika uppgifter. Det attesterande organet ser ut att utöver attestering av räkenskaperna få mer ansvar än tidigare också när det gäller att se till att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt.

2.4. Garantifonden

De maximibelopp som årligen fastställs för garantifonden i finansieringsramen utgör fondens årliga utgiftstak. De belopp som genom modulerings årligen överförs till fonden för landsbygdsutveckling fastställs på grundval av kommissionens förslag. På detta sätt erhålls garantifondens årliga nettoanslag. För de administrativa utgifterna och personalutgifterna svarar medlemsstaterna, om inte något annat i specialfall beslutas genom kommittéförfarandet. Bestämmelserna om budgetdisciplin ser till att garantifondens nettoanslag inte överskrids.

Gemenskapens finansieringsandel betalas till medlemsstaterna genom månatliga utbe-

talningar på grundval av de utbetalande organens utgifter under en referensperiod. Medlemsstaterna skall till dess att de månatliga utbetalningarna på grundval av faktiska utgifter gjorts tillhandahålla de medel som är nödvändiga för täcka de godkända utbetalande organens behov. Detta motsvarar det nuvarande förfarandet. Förordningen innehåller också bestämmelser om beslutsförfaranden och utbetalningstidpunkter. Kommissionen kan dessutom göra extra utbetalningar eller göra avdrag, under förutsättning att den informerar fondkommittén om detta på kommitténs följande möte.

Om gemenskapslagstiftningen innehåller bestämmelser om betalningstidsfrister, berättigar utbetalningar som görs efter dessa inte till gemenskapsfinansiering utom i vissa särskilt fastställda fall. Direktstöd får under inga omständigheter betalas efter den 15 oktober varje år.

Om kommissionen inte på grundval av en utgiftsdeklaration kan fastställa om gemenskapsmedel använts i enlighet med gemenskapsreglerna, skall den be om ytterligare uppgifter av medlemsstaten. Kommissionen skall i så fall bestämma tidsfristen för inlämnande av dessa utgifter utifrån hur allvarligt problemet är. Enligt förordningen får tidsfristen i regel inte vara mindre än 30 dagar. Om medlemsstaten inte ger en tillräckligt uttömmande förklaring eller om kommissionen anser att gemenskapens regler inte följts eller att gemenskapsmedel missbrukats, får kommissionen minska eller tillfälligt inställa utbetalningarna. Kommissionen får minska eller inställa utbetalningar också om finansieringstaket överskrids eller om det är uppenbart att gemenskapsreglerna inte följts. Medlemsstaten får lämna synpunkter till kommissionen, men det anges ingen tidsfrist för detta. Proportionalitet måste iaktas i fråga om minskning och inställande.

Om det i slutet av ett budgetår uppdragas att medlemsstaternas ersättningsanspråk skulle leda till att garantifondens nettoanslag enligt artikel 12.3 överskrids, skall kommissionen beakta medlemsstaternas anspråk och göra avdrag i proportion till anspråken. Året därpå skall kommissionen fastställa de slutliga belopp per medlemsstat som gemenskapen finansierar.

I syfte att se till att budgettaket inte

överskrids följer kommissionen månatligen hur garantifondens utgifter utvecklas genom ett varningssystem. I detta syfte skall kommissionen utarbeta utgiftsprofiler och för rådet och Europaparlamentet lägga fram en månadsrapport om hur utgifterna utvecklas.

När kommissionen utarbetar det preliminära budgetförslaget eller en ändringsskrivelse som gäller jordbruksutgifterna skall den i sina utgiftsberäkningar som växelkurs mellan euro och US-dollar använda den genomsnittliga kursen under det senaste kvartalet, som skall ha tagit slut minst 20 dagar innan kommissionen godkännt budgetdokumentet.

2.5. Fonden för landsbygdsutveckling

Den maximala finansieringen från fonden för landsbygdsutveckling skall fastställas separat för varje program inom ramen för de tak som anges i artikel 70.1 i förslaget till förordning om landsbygdsutveckling och dessutom med beaktande av de belopp som den obligatoriska moduleringen av direktstöd genererar. Någon annan samtidig finansiering från gemenskapens budget är inte tillåten.

Gemenskapens budgetåtaganden för program för landsbygdsutveckling skall göras i form av årliga delanslag under tiden den 1 januari 2007–31 december 2013. Budgetåtagandet för det första delanslaget skall göras efter det att kommissionen godkännt programmet. De därpå följande budgetåtagandena skall alltid göras före den 1 maj varje år på grundval av kommissionens beslut om att godkänna programmet.

Betalningar på grundval av budgetåtaganden skall göras till det godkända utbetalande organ som medlemsstaten utsett för programmet i fråga. Gemenskapen skall ställa de medel som behövs för att täcka utgifterna till medlemsstaternas förfogande genom förhandsfinansiering, mellanliggande betalningar och slutbetalningar. Utbetalningarna skall verkställas för det äldsta gällande budgetåtagandet. Förhandsfinansieringen och de mellanliggande betalningarna får sammanlagt inte överstiga 95 % av andelen från fonden för landsbygdsutveckling till vart och ett av programmen för landsbygdsutveckling.

Förhandsfinansiering till program för landsbygdsutveckling

Efter det att kommissionen godkännt ett program för landsbygdsutveckling skall gemenskapen till det utbetalande organet betala ett engångsförskott på 7 % av fondens finansieringsandel till det berörda programmet. Utbetalningen kan delas upp mellan två budgetår beroende på tillgängliga medel. Det utbetalande organet skall återbetala hela den utbetalda förhandsfinansieringen till gemenskapen, om det inte har inkommit någon begäran om utbetalning avseende programmet för landsbygdsutveckling inom 24 månader räknat från utbetalning av det första delanslaget av förhandsfinansieringen. Den ränta som förhandsfinansieringen ger upphov till skall gottskrivas programmet i fråga och avräknas från beloppet på de offentliga utgifterna i den slutliga utgiftsdeklarationen. Förhandsfinansieringen skall granskas och godkännas när programmet avslutas.

Utbetalning av stöd till mottagare

Gemenskapsfinansieringen får användas endast för de utgifter som betalas genom godkända utbetalande organ. Om inte annat föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, skall det stöd som motsvarar den offentliga finansieringen i program för landsbygdsutveckling betalas oavkortat till stödmottagarna.

Mellanliggande betalningar, inklusive minskningar och inställande

De mellanliggande betalningarna till program för landsbygdsutveckling skall beräknas på grundval av de styrkta offentliga utgifterna enligt de medfinansieringsnivåer som gäller för varje prioriterat område. Mellanliggande betalningar skall användas till ersättning för de utbetalande organens utgifter för genomförande av programmen. För mellanliggande betalningar krävs att kommissionen tillställts en utgiftsdeklaration och en begäran om utbetalning som har attesterats av det utbetalande organet och att finansieringen från fonden för landsbygdsutveckling till varje prioriterat område inte får överskridas för programperioden. Dessutom skall förvaltningsmyndigheten inom utsatt tid

ha tillställt kommissionen den senaste programspecifika årsrapporten. Kommissionen skall underrätta det utbetalande organet om villkoren inte är uppfyllda och verkställa en mellanliggande betalning inom två månader efter det att villkoren uppfyllts.

Det utbetalande organet skall se till att de ansökningar som gäller mellanliggande betalningar lämnas in till kommissionen i hela uppsättningar och i mån av möjlighet tre gånger om året. Ansökningarna skall täcka de utgifter som inte täcks av tidigare ansökningar och som organet har haft före utgången av månaden före den under vilken ansökan inlämnas. De ansökningar om mellanliggande betalningar som gäller utgifter som uppkommer den 16 oktober eller senare skall belasta budgeten för det påföljande året. Kommissionen skall göra mellanliggande betalningar för det utbetalande organets utgifter under referensperioden. Det kommer även att fastställas närmare bestämmelser om tidsfristerna för ansökningar om utbetalning.

Om utgiftsdeklarationerna och finansieringsuppgifterna inte ger kommissionen möjlighet att fastställa om en utgiftsdeklaration överensstämmer med relevanta gemenskapsregler, skall kommissionen begära att medlemsstaten lämnar ytterligare information inom utsatt tid (normalt minst 30 dagar). Kommissionen får på samma villkor som avseende garantifonden därefter besluta om en minskning eller ett tillfälligt inställande av de mellanliggande betalningarna till medlemsstaten, som skall underrättas om detta. Proportionalitet måste iaktas i fråga om minskning och inställande.

Slutbetalning och avslutande av program

Kommissionen skall, efter att ha fått slutrapporten om ett program, inom sex månader verkställa slutbetalning. Detta skall ske om det finns medel i budgeten och på grundval av medfinansieringsnivåerna per prioriterat område och årsredovisningen för programmet senaste genomförandeår och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaper. Dessa räkenskaper skall läggas fram för kommissionen senast den 30 juni 2016 och skall omfatta det utbetalande organets utgifter fram till och med den 31 december 2015. Kommissionen skall inom sex månader efter

slutbetalning dra tillbaka de medel som det fortfarande finns åtaganden för. Om kommissionen inte fått slutrapporten och de övriga nödvändiga handlingarna inom utsatt tid skall slutbetalningen återtas automatiskt.

Automatiskt återtagande av anslag

Kommissionen skall automatiskt återta en sådan del av budgetåtagandet för ett program för landsbygdsutveckling som inte använts för förhandsfinansiering eller mellanliggande betalningar eller för vilken ingen begäran om utbetalning som uppfyller de föreskrivna villkoren har lämnats in senast den 31 december det andra året efter det år då budgetåtagandet gjordes (den s.k. N+2-regeln). Sådana delar av budgetåtaganden som fortfarande är öppna den 31 december 2015 och för vilka ingen begäran om utbetalning gjorts senast den 30 juni 2016 skall återtas automatiskt.

Om det behövs ytterligare ett beslut av kommissionen för att godkänna ett stöd eller en stödordning efter det att ett program för landsbygdsutveckling har godkänts, skall tidsfristen för automatiskt återtagande löpa från och med den dag då det senare beslutet fattas.

I händelse av ett rättsligt förfarande eller ett administrativt förfarande som leder till ett inställande skall den tid som gäller automatiskt återtagande avbrytas för det belopp som motsvarar de berörda verksamheterna, under den tid förfarandet pågår, under förutsättning att kommissionen från medlemsstaten får en motivering senast den 31 december år N+2.

Vid beräkningen av de belopp som skall återtas automatiskt beaktas inte de delar av budgetåtagandena som är föremål för en begäran om utbetalning, men vars återbetalning den 31 december år N+2 är belagd med en minskning eller ett inställande av kommissionen eller som inte har utbetalats av ett utbetalande organ på grund av force majeure som ger allvarliga följder för genomförandet av programmet för landsbygdsutveckling. De nationella myndigheter som åberopar force majeure skall påvisa de direkta följderna för genomförandet av hela eller delar av programmet.

Kommissionen skall i god tid informera medlemsstaten och de berörda myndigheter-

na om det finns risk för att automatiskt återtagande kan komma att tillämpas. Kommissionen skall informera om vilket belopp som kan komma att återtas på grundval av de uppgifter den har tillgång till. Medlemsstaten har då två månader på sig från att ha mottagit denna information att lämna samtycke till att det beloppet återtas eller att framföra sina synpunkter. Kommissionen skall genomföra det automatiska återtagandet senast nio månader efter de nämnda tidsfristerna, utom när ett program avslutas. Om återtagande sker automatiskt skall finansieringen från fonden för landsbygdsutveckling till programmet i fråga för det berörda året minskas med det återtagna beloppet. Medlemsstaten skall utarbeta en reviderad finansieringsplan för att fördela minskningen mellan de olika områdena i programmet. Om detta inte görs skall kommissionen proportionellt minska de belopp som tilldelats varje prioriterat område.

Om förordningen träder i kraft efter den 1 januari 2007, skall den tid efter vilken det första återtagandet kan ske förlängas för det första åtagandet med det antal månader som förflyter mellan den 1 januari 2007 och den dag då kommissionen godkänner motsvarande program för landsbygdsutveckling.

2.6. Avslutning av räkenskaperna och kommissionens tillsyn

Kommissionen skall på samma sätt som i fråga om den nuvarande garantisektionen besluta om avslutande av räkenskaperna före den 30 april det år som följer på det berörda budgetåret. Beslutet gäller räkenskapernas fullständighet, exakthet och sanningsenlighet, men hindrar inte senare finansiella korrigeringar på grundval av kontroller som kommissionen utför.

Förfarandena för kommissionens kontroller och eventuella finansiella korrigeringar som medlemsstaterna genomför på grundval av dem motsvarar de nuvarande förfarandena. Kommissionen skall sända en skriftlig kontrollrapport som medlemsstaten skall svara på. De skall tillsammans försöka komma överens om vilka åtgärder som skall vidtas, men om överenskommelse inte nås kan ett förlikningsförfarande inledas. Däremot föreslås i fråga om garantifonden en ändring av den period för vilken kommissionen får väg-

ra finansiering. Enligt förslaget skall finansiella korrigeringar kunna gälla 36 månader bakåt i tiden i stället för nuvarande 24 månader. I fråga om fonden för landsbygdsutveckling har kommissionen möjlighet att besluta om finansieringsavslag när programmet genomförs och inom 36 månader efter slutbetalningen.

Bestämmelserna om oegentligheter är mer omfattande än i den gällande förordningen (EG) nr 1258/1999. Separata artiklar gäller för garantifonden och fonden för landsbygdsutveckling.

I fråga om garantifonden föreskrivs att indrivna belopp och räntor skall bokföras som intäkter för fonden den månad de tas emot. En medlemsstat får behålla 20 % av de indrivna beloppen som ersättning för indrivningskostnaderna, utom om oegentligheterna eller underlåtenheten har berott på myndigheterna. Motsvarande 20 %-regel finns i den gällande förordningen (EEG) nr 595/91, som gäller anmälan av oegentligheter till kommissionen.

Ett krav i fråga om båda fonderna är att medlemsstaterna sammanställer en sammanfattande redovisning för kommissionen av de indrivningsförfaranden som inlett med anledning av oegentligheter. Dessutom skall medlemsstaterna ställa detaljerade uppgifter om de enskilda indrivningsförfarandena till kommissionens förfogande.

Kommissionen får besluta att ta ut det belopp som skall indrivas av en medlemsstat, om medlemsstaten när det gäller garantifonden inte har inlett alla nödvändiga administrativa eller rättsliga förfaranden som föreskrivs i den nationella lagstiftningen eller gemenskapslagstiftningen inom ett år från det att det första administrativa eller rättsliga konstaterandet gjorts om att indrivning behövs. Kommissionen kan ta ut beloppet av medlemsstaten också om medlemsstaten inte gjort något konstaterande eller har fastställt det med en försening som äventyrar indrivning eller om oegentligheten inte har ingått i den sammanfattande redovisningen för det år då oegentligheten först uppdagades. Med ett första konstaterande avses i förordningen den första skriftliga bedömningen där en behörig myndighet på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oegentlighet. Dokumentet med den skriftliga bedömningen

kan också vara internt.

I fråga om fonden för landsbygdsutveckling skall medlemsstaten inställa gemenskapsfinansieringen, om den upptäcker oegentligheter eller underlåtenhet, eller driva in den om utbetalning redan har skett. Om oegentligheter har konstaterats, skall medlemsstaterna utvidga sina granskningar till att omfatta alla projekt som kan tänkas ha berörts av sådana oegentligheter. Gemenskapsfinansiering som inställts och drivits in (samt räntorna) får användas på nytt för liknande projekt inom samma program. Kommissionen får ta ut stödet av medlemsstaten, om den inte har vidtagit administrativa eller rättsliga åtgärder för indrivning eller om den inte har fullgjort sina skyldigheter när det gäller att utvidga granskningarna av oegentligheterna och att använda de indrivna beloppen på nytt.

Om ingen indrivning har gjorts på fyra år efter det första konstaterandet (garantifonden) eller på fyra år efter det att ett program har avslutats eller sex år i fall där indrivningen varit föremål för ett rättsligt förfarande (fonden för landsbygdsutveckling), skall medlemsstaten svara för 50 % av de ekonomiska följderna. I fråga om garantifonden skall de belopp som inte indrivits inom tidsfristen anmälas till kommissionen.

Medlemsstaten kan besluta att avstå från indrivning, om kostnaderna för indrivning överstiger det beloppet som skall drivas in eller om det visar sig omöjligt att driva in beloppet på grund av att gäldenären är oförmögen att betala. Även dessa fall skall anmälas till kommissionen.

2.7. Övergångsbestämmelser

Betalningarna till stödmottagare från garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall upphöra senast den 15 oktober 2006 när det gäller program för landsbygdsutveckling, och de tillhörande ersättningsarna skall betalas till medlemsstaterna senast i enlighet med deklarationen för oktober 2006. Förskotten till medlemsstaternas skall drivas in senast den 15 oktober 2006. De utgifter som de godkända utbetalande organen har under perioden den 16 oktober–31 december 2006 för åtgärder för landsbygdsutveckling skall betalas ur budgeten för fonden för landsbygdsut-

veckling som en del av programmen för landsbygdsutveckling under perioden 2007–2013. De medel som en medlemsstat har till förfogande den 1 januari 2007 efter modulering får användas för utveckling av landsbygden, men skall dras tillbaka till garantifondens budget senast den 31 december 2009 om de inte används.

Kommissionen skall automatiskt dra tillbaka betalningsåtaganden för utvecklingssektionen vid EUGFJ:s finansieringsperiod 2000–2006 senast den 31 december 2010, varvid de belopp som uppburits felaktigt skall återbetalas till kommissionen. Medlemsstaten skall lämna in de handlingar som behövs för att avsluta programmet (begäran om slutbetalning och slutrapporten) inom den tid som gäller för inlämnande av slutrapporten, dvs. senast sex månader efter slutdatumet för stödberättigande (artikel 37.1 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999). Betalningsåtagandet skall emellertid inte dras tillbaka för medel som är föremål för rättsliga eller administrativa förfaranden som enligt nationell lagstiftning medför inställande.

3. Verkningsarna av kommissionens förslag

3.1. Ekonomiska verkningar

Kommissionens förslag har inga direkta ekonomiska verkningar på EG:s budget. Vissa av kommissionens förslag kan leda till att de belopp som indrivs av medlemsstaterna ökar (bl.a. förslaget om att finansiella korrigeringar kan sträcka sig 36 månader bakåt i tiden). Det har inte gått att uppskatta hur många fall det rör sig om.

3.2. Administrativa och organisatoriska verkningar

Det är svårt att uppskatta resursbehovet inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde innan kommissionen lagt fram sina genomförandebestämmelser. Den gemenskapsfinansiering som nu betalas genom utvecklingssektionen vid EUGFJ kommer organisatoriskt att överföras till de utbetalande organen, som administrerar de två nya fondernas utbetalningar till stödmottagarna. Det torde behövas ändringar i utbetal-

nings- och tillsynssystemen till följd av kommissionens nya krav.

Kommissionens förslag innefattar förfaranden som inte är förenliga med förslaget till allmän förordning om strukturfonderna. Om båda förslagen träder i kraft i den nuvarande lydelsen kan det behövas tilläggsresurser på jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde.

Det verkar som om uppgifterna för ett externt revisionsorgan som fungerar som attesterande organ både utvidgas och bli fler, vilket kan innebära ökade kostnader inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde.

3.3. Verkningarna för lagstiftningen och bedömning av de rättsliga verkningarna

Kommissionens förslag inbegriper sådant som skulle kräva riksdagens samtycke för att kunna godkännas, om Finland inte vore medlem av EU.

Det har ännu inte gjorts någon detaljerad bedömning av behovet av ändringar i den nationella lagstiftningen till följd av kommissionens förslag.

4. Behandlingen av kommissionens förslag i EU:s institutioner

Europeiska kommissionen godkände förslaget den 14 juli 2004. Behandlingen i gemenskapsinstitutionerna inleds i september 2004.

5. Nationell beredning

Kommissionens förslag har behandlats av jordbruks- och livsmedelssektion inom kommittén för EU-ärenden den 26 augusti, 2 september och 9 september och av kommitténs budgetsektion den 14 september 2004.

6. Statsrådets ståndpunkt

Finland förhåller sig i princip positivt till kommissionens förslag. Finland stöder förslaget att inrätta två separata fonder, av vilka den ena koncentrerar sig på finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken och den andra på finansiering av politiken för lands-

bygdsutveckling. De flesta särdrag hos åtgärderna för landsbygdsutveckling har beaktats i bestämmelserna om fonden för landsbygdsutveckling. Finland stöder tillämpningen av N+2-regeln på åtgärder för landsbygdsutveckling och välkomnar de föreslagna förenklingarna och införlivandet av bestämmelser om budgetdisciplin i förordningen.

Förslaget innehåller emellertid problematiska inslag för Finlands del:

När det gäller fonden för landsbygdsutveckling är det med undantag av de s.k. kompletterande åtgärderna fråga om åtgärder som tidigare finansierades genom strukturfonderna. Därmed borde bestämmelserna i fråga om grunder och innehåll motsvara de förfaranden för den kommande finansieringsperioden 2007–2013 som anges i förslaget till allmän förordning om strukturfonderna. Finland anser att bestämmelserna i förslaget bör harmoniseras med förslaget till allmän förordning om strukturfonderna bl.a. när det gäller ansvaret för att ersätta stödmottagarnas utgifter genom fullständig utbetalning av den offentliga finansieringsandelen och de tillhörande förfarandena, förfarandena när det gäller utgiftsdeklarationer, grunderna och förfarandena för minskning och inställande av mellanliggande betalningar, ytterligare utredningar på grund av oegentligheter, grunderna och förfarandena för finansiella korrigeringar och förvaring av handlingar. En sådan harmonisering skulle göra det möjligt att undvika behov av tilläggsresurser till följd av separata förfaranden.

Enligt kommissionens förslag kan gemenskapsfinansiering användas endast för utgifter som går genom det utbetalande organet. Landbygdsutveckling baserad på projektarbete finansieras dels genom gemenskapsfinansiering, dels genom nationell finansiering. Kommunernas andel och annan offentlig icke-statlig finansiering kommer inte att betalas till stödmottagarna genom det utbetalande organet. Finland anser att detta förfarande måste tillåtas även under den kommande finansieringsperioden.

Vidare menar Finland att den eventuella nedskärningen av direktstöden i syfte att hållas inom garantifondens nettoanslag alltid ankommer på rådet och inte på kommissionen.

Dessutom är det en alltför sträng regel att

finansieringen helt dras in när tidsfristerna för utbetalning överskrids för garantifondens del, menar Finland. Enligt de gällande reglerna dras en viss del av gemenskapsfinansieringen in beroende på hur mycket tiderna överskrids.

Finland anser också att villkoren och förfarandena för minskning och inställande av utbetalningar från garantifonden bör anges exakt i förslaget, så att kommissionens och medlemsstatens rättigheter och skyldigheter framgår tillräckligt klart.

Finland godkänner inte att finansiella korrigeringar i fråga om garantifonden skulle kunna sträcka sig 36 månader tillbaka i tiden från det att kommissionens kontrollrapport skriftligen meddelats. Motsvarande tidsperiod är nu 24 månader. I syfte att hindra en korrigering måste medlemsstaten visa att kommissionen felbedömt skadan för gemenskapens finansiella intressen. Ju längre tillbaka i tiden vi går, desto svårare är det att påvisa något sådant.

Finland anser att förskottet på 7 % bör bedömas utifrån erfarenheterna från strukturfonderna och att 7 % är lämpligt som maxibelopp på förskottet.

Enligt förslaget skall det första administrativa konstaterandet vara grund för rapportering av oegentligheter och, när det gäller g-

rantifonden, även för beräkning av tidsfrister. Med ett första administrativt konstaterande avses i förordningen den första skriftliga bedömningen där en behörig myndighet på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oegentlighet. Dokumentet med den skriftliga bedömningen kan också vara internt. I Finland är det däremot så att grunden för uppföljning av oegentligheter utgörs av ett administrativt beslut att driva in stödet, vilket fattas efter den administrativa utredningen av en konstaterad oegentlighet. Finland anser att denna praxis bör fortsätta även under den kommande finansieringsperioden.

Kommissionen föreslår ett nytt förfarande för fördelningen av det ekonomiska ansvaret mellan gemenskapen och medlemsstaterna när det gäller stöd som inte drivs in. Det är i och för sig bra att utredningen av indrivningen synnerligen snabbt kan avslutas visavi gemenskapen t.ex. efter programperiodens slut. Finland menar ändå att det föreslagna förfarandet och dess tidsfrister bör preciseras.

Finland anser att man i fråga om de nya fonderna bör övergå till ett normalt budgetår, eller åtminstone till ett budgetår som sträcker sig till slutet av oktober, i syfte att förenkla den mångdubbla uppföljningen och den tillhörande rapporteringen.